

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 24 August.

La Cluș și la Deva se fac mari pregătiri pentru întâmpinarea și primirea Maiestății Sale.

Ungurii și dau toată silința, ca să pună lumina sub obroc și să astupe sērăcia proverbială a poporului din Ardeal cu calpacuri, atilă și pinteni, și aceasta o fac foarte rău.

Maiestatea Sa este cu mult mai înțelept, decum se nu scie, că în Transilvania sunt mai mulți oameni, cari poartă opinci de cât atilă, și că tot acei oameni sunt oameni de ordine, oameni supuși și fideli dinastiei și tronului, plătesc dare în bani și în sânge, și au drept ca și ei să vadă fața Maiestății Sale prin reprezentanții lor, prin fii poporului român.

Unicul comitat din Transilvania, în care se pare a mai fi considerat și elementul român este comitatul Făgărașului, care a reflectat și la fii români ai comitatului și la preoții români ca să salute pe monarchul; pe când cei din comitatul Clușului și al Albei de jos au hotărît, ca românii să stea acasă, să vadă de alte trebi, deoarece trebile acestea de salon le isprăvesc dlor, cum trebuie și cum cer interesele specifice ungurești.

Și apoi și vor fi mai cugetând oblăduitorii acestor comitate și aceea, că e bine ca monarchului să i-se pară, că în aceste comitate nu mai sunt români, că aceia și-au părăsit limba, portul și credința de dragul maghiarilor și așa după o fericită domnie de 28 ani, maghiarii moderni de ași au făcut, ceea ce nu au putut face maghiarii cei bătrâni dela Sftul Stefan încoace, — au asimilat pe români, i-au maghiarisat și i-au fericit așa, că nu mai revnesc a mai fi români, ci le place, le vine bine de a putea fi și ei maghiari, căci ași e onoare a fi maghiar și e rușine a mai fi român, ori sas, ori slovac etc.

Numai cât calculii celor din fruntea comitatelor sunt greșiți. Poporul român se va prezenta în masse, fie pe la cornurile ulițelor, fie pe la toate cotiturile drumurilor, prin căi și dealuri, cu plugurile, cu sapele, cu coasele și Maiestatea Sa, care distinge mai bine, va vedé, că acești oameni sunt români, va vedé, că sunt locuitori pacinici, va vedé, că sunt oameni muncitori și va scî, că ei lucră drumurile, ei pardosesc stradele, ei fac podurile, ei dau cel mai valoros contingent pentru armată; și feciorii români în marșurile lor vor cânta doine românești, ca să dea de gol pe cei ce cred, că se poate falsifica opiniunea publică și pe cei ce în orbia lor vor să facă să creadă cel mai bun domnitoriu, că nu are ochi și urechi decât pentru un popor privilegiat. Mai țilele trecute o pățise poloni

nii cu îngânarea lor față de rutenii din Galiția și noi le stăm buni fraților maghiari, că au să o pățască și ei la Cluș și la Deva, dacă nu și vor mdera procedura lor față de români, — fie chiar și dl Tisza de față.

Au greșit cei de la Cluș, au greșit cei de la Alba inferioară, când au creșut, că e bine, ca românii să fie eschiși din deputațiuni și monarchul singur va întreba, că unde sunt românii, cine ne-a împedecat de nu am putut da față cu Acela, căruia noi îi suntem etern adicți, l iubim, și strigăm totdeauna: dați cele ce se cuvin lui Dșeu lui Dșeu, și cele ce se cuvin împăratului împăratului!

De ce dar dlor le au fost rușine să fie la olaltă cu noi, unde e frățietatea, egalitatea și dreptatea cea bucinate de pe buzele ungarilor?

Unde e acum dl Trefort, să le spună maghiarilor, că în călătoria sa prin Svițera a aflat pe francesi tot așa de mulțamiți ca și pe nemți și italieni și că nici unul din aceste popoară nu dorește nici Francia, nici Italia, nici Germania cea mare, căci toți se află deopotrivă bine, toți sunt considerați unul ca altul, toți cântă în scoalele lor innul poporal sau alte cântări naționale, — fără ca să vateme urechile celualalt, cum bunăoară ar vătăma „Deșteaptăte române” al nostru urechile, celor ce strigă: „Itt az idő, most vagy soha!” — Greșită și condamtabilă e procedura celor ce nu vedé, că barem acum în momente de sərbătoare, când monarchul vine la noi să ne vadă pe toți, ear nu numai pe unii, pe cari îi mai vede și prin Budapesta și prin Viena, ne ignorează, și avem firma convingere, că sufletul și inima cea nobilă a Maiestăți Sale se va umplé de mahnire și indignațiune, când va vedé, că cel mai numeros popor din Transilvania este mai puțin reprezentat în deputațiunile, ce au să aducă omagiile lor monarchului. Este trist, că ungurii vedé numai până dinaintea nasului, ne asupresc pe toate terenele, încât ne fac viața nesuportabilă.

Va vedé însuși monarchul cu ochii sei, că drepte și juste sunt plângerile noastre, va vedé, că nici la un act de curtuasie nu suntem considerați și nu ni se permite să luăm parte, decum să fim considerați, dacă e vorba de a ne împărțăși și noi de vr'un bine, din multul, ce dăm noi, ce prestăm noi, barem cu un puțin, ce ni s'ar putea da de la masa bogăților, și vedénd starea aceasta anormală, va da să înțeleagă puternicilor de ași, că nu e bine, că ne măsură dreptatea noauă românilor din Transilvania cu măsura de ași.

Revista politică.

În cercurile diplomatice domnesce o mare îndoială în privința întâlnirei, ce avea să se facă la Stettin între împăratul Germaniei și al Rusiei. Cel puțin din capitala colosului imperiu de nord se răspândesc sciri tot mai multe, că întâlnirea cu greu se va putea face: După cum stau împregiurările de acum, spun scirile, nu se poate aștepta un astfel de pas din partea împăratului Alecsandru. În societățile rusești ar fi privită cu ochi de tot răi o astfel de convenire, de oarece aici nu ardem de dorul unei re'noiri a alianții celor trei împărați, sau chiar și al unui antant germano-rus, fiindcă se crede pe aici, că din tripla alianță? numai Germania și Austro-Ungaria au luat smântâna, pe când Rusia a avut numai perderi. În ori ce cas în cercurile bine informate de aici nu se scie nimic despre o intențiune a țarului, ca să facă visită împăratului german, și multe împregiurări vorbesc, că nici o intențiune nu există pentru un astfel de pas. — Comparând acum cele șise cu ceea ce a scris necontentit „Kölnische Zeitung,” despre referințele între Germania și Rusia și luând în considerare și alte fenomene, venim la convingerea, că în adevăr s'a proiectat o întâlnire a ambilor împărați, dar acum împăratul rusec nu-i dispus a o și efeptui.

În legătură cu acestea putem de altcum aduce și o enunțațiune din Berlin adresată țiarului „Pester Lloyd”: Țiarele austro-ungare au provocat în Berlin o impresiune deosebit de ciudată. Ele din cauza atitudinii Germaniei în cestiunea afacerilor bulgare afirmă, că există un fel de răceală între Germania și Austro-Ungaria. Tot ele pretind, că principele Bismarck s'a înțeles cu cabinetul din Petersburg, ca să arunce Bulgaria ca pradă la picioarele rușilor, ear monarchia dunăreană să privească aceasta cu indulgență.

Putem asigura, șic cei din Berlin, că înaltele cercuri politice de aici se uimesc de astfel de aserțiuni pline de pesimism; deoarece, știut lucru este, că persoanele politice, cari se pot lua în cosiderațiune, din Viena și B.-Pesta sunt bine informate despre politica Germaniei și nu se pot barem un moment îndoi în loialitatea cabinetului din Berlin. Dar să lăsăm să vorbească faptele, și ele spun: că Germania și acum ca în totdeauna va ține cu credința la programul ei de mijlocire obiectivă și binevoitoare între interesele opuse ale Rusiei și ale Austro-Ungariei. Pesimistii din Viena cu anevoie pot să și dovedească

FOIȚA.

Ceva despre poesie.

(Urmare).

Dacă în descrieri adiectivele și ad verbele sunt o necesitate, căci numai prin aplicarea lor se poate croi o adevărată descriere, tot un astfel de rol — ca să nu șicem poate și mai mare — joacă epitetetele la facerea unei poesii. Ele însuflețesc fantasia autorului, prin urmare și productul fantasiei sale. Și cu cât mai multe și mai potrivite „epitete ornante” vor împodobî substantivele, cu atât e mai mare siguranța în succesul productului.

Fenomenul acesta se observă încă și în cele mai vechi stihuri, și cu atât de mai mare necesitate este el astăzi în nemărginita „abstracțiune.” Și acest fenomen e de tot firesc, pare a-și avea cauza chiar în dispozițiunea sufletului nostru, cu alte cuvinte, în dispozițiunea consciinții noastre. Nu poți să nu numesci p'o copiliță: „îngerăș,” „zimbitoare,” „drăgălașă,” — dacă ochiul ca aparatul unei fotografii a întâpărit în inima ta chipul ei, dacă o iubesci, — dar tot așa de bine îi poți atribui alte epitete, dacă spre pildă nu ș'a păstrat promisiunea.

Să ascultăm pe poetul Bolintinian în „Fată din Dafin”:

Regina bălae cu dulcele stele
Adorme pe nor!

Sau:

Într'o sală întinsă, printre căpitani
Stă pe tronul-i Mircea încărcat de ani.
Astfel printre trestii tinere, înverșite
Uu stejar întinde brațe vestejite.
Astfel după dealuri verșii și numai flori
Stă bătrânul munte albit de ninsori.

Béranger esclamă:

Adieu, charmant pays de France,
Que je dois tout cherir
Berceau de monheureuse enfance
Adieu, te quitter c'est mourir.

V. Alecsandri:

Balcanul cel fanatic muncit de aspră ură,
Nu scie să îngădească selbatica lui gură.

Ori:

Turnul geme în temelie
Ca de aspră vijelie,
Clopotul dogit răsună
Clătinat ca de furtună;
Și pe iarba vestejită
Cade crucea aurită,

Sau descriind pe viteazul Ursan:

Om aspru, care țace culcat pe buzdugan,
Ursan pletos ca zimbru, cu peptul gros și lat,
Cu brațul de bărbat, cu pumnul apăsător
E scurt, la graiu năprasnic, la chip întunecos.

Eminescu:

O, vin odorul meu nespus
Și lumea ta o lăasă,
Eu sunt luceafărul de sus;
Ear tu să-mi fii mireasă.
O, vin în pěrul teu bălain
S'anin' eununi de stele
P'a mele cercuri să răsai
Mai mândră decât ele.

Cât de sublime sunt aceste versuri, și ce imagini sensibile deșteaptă în noi. Numai se înțelege, ideile aperceptive să nu ne lipsească, căci atunci vorba lui Pan: de geaba cânti surdului de jale!

Frumos esclamă Murășan:

Înalță-ți lata frunte.

Cât de măreș se exprimă Lăpădat:

Lăudați-l, că e mare Dumneșeu,
Ce a pășit cu mâna tare pe român poporul seu!

Fie-ne permis a arăta și alte împodobiri, cum se obicinuesc o mulțime de falsificători de versuri

afirmațiunea, că Germania e mai mult în partea Rusiei de cât în partea Austro-Ungariei. Rușii n'au înaintat cu nici un pas și ori-ce împlinire a dorințelor lor se lovesce pe deoparte de barierele tratatului de Berlin, ear de altă parte îi pune stavilă considerațiunea, ce o are Germania, pentru apărarea intereselor vitale ale monarhiei danubiane.

Lumea interesată în cestiunea bulgară așteaptă acum verdictul din Berlin. Se afirmă adevărat, că înalta Poartă s'a adresat principelui Bismarck, prin o notă deosebită, ca să mijlocească în privința misiunii generalului rusesc Enroth și să ducă în îndeplinire această sarcină. Făcut-a îndată pașii necesari cancelariului german, de a câștiga consimțământul puterilor, după cum anunță o depeșă din Sofia, nu se scie încă; cel puțin până acum n'au sosit sciri autentice din nici o parte.

În Sofia domnesce mare îngrijire, că principelui Bismarck i-ar putea succede să câștige pe diferitele puteri pentru proiectul rusesc. Cei din Sofia însă nu desperează și se pregătesc chiar și pentru a opune rezistență. Regimul bulgar a hotărât, ca pe generalul Ernroth să-l oprească la graniță, decumva va veni în uniformă. Ministrul president Stambuloff a declarat mai multor reprezentanți străini, că Bulgaria în cas de lipsă va apuca și armele.

Punctul mai interesant însă încă nu-i deslegat. Nu se scie pași-va generalul rusesc cu programul originar, ori va veni cu un alt program. Cumcă Turcia se învoesce cu mergerea generalului nu mai încapă îndoială. Tot așa de neclar e, ce va face Rusia, dacă bulgarii vor alunga pe generalul rusesc peste graniță. O scire foarte sesională aduce „Jurnalul de Débats“, ce se poate aplica aici. Din Bucuresci adevărat i-s'a telegrafat numitului diar, că în Odessa se pregătesc lucruri mari. În 30 și 31 August a sosit acolo cu năile o diviziune completă de infanterie, cu cavalerie și artilerie, pentru a merge la Sevastopol. După ce vor manevra și acolo câte-va zile, se vor întoarce earăși la Odessa.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Iimbav, în August, 1887. Dle redactor! Diua de 6 August „Schimbarea la față a Domnului nostru Iisus Christos“ și diua născerei Majestății Sale, a fost serbată de creștinii comunei noastre cu cea mai mare evlavie. Creștinii cu mic cu mare au mers la biserică, ca să audă minunata schimbare a Domnului nostru Iisus Christos, și rugăciunile pentru Augustul nostru monarch.

După finirea serviciului divin s'a retras fie-care pe la ale sale, ducând în inimă simțăminte de evlavie către tatăl ceresc și fidelitate către înaltul Tron. Timpul era frumos și oamenii petreceau vorbind despre sərbarea zilei. După prânz deodată schimbându-se timpul, ne pomenim cu un vânt de tot vehement. Vântul era atât de înfiorător, încât resturna coperișele clădirilor și rumpea pomii din rădăcini. Trebuie să fac amintire despre aceasta în tēmplare neașteptată, fiind-că ne-a causat pagube foarte mari.

Comuna noastră, domnule redactor, e înzestrată cu o mulțime de pomi de tot felul, și în anul acesta fiecare grădină a fost binecuvântată de Dumnezeu cu o mulțime de poame, și bucuria era mare între oameni, căci fie-care credea, că prin aceasta și va mai ajuta necazului și trebuințelor de toate zilele, și nu va mai fi nevoit a și vinde tot numai din grâu și cucuruz.

ale făurii și ale espune și pe cari de multe ori le aușim cântându-se, mai ales în scoalele noastre:

Era noaptea întunecoasă
Alba lună luminând,
Era valea recoroasă
Glas de buciur răsund.

Poate-se închipui o compozițiune mai monstruoasă: logică, limbistică și ori cum o vei numi:

„Noapte întunecoasă, și alba lună lumina“; aici se vede drept geniul de a rima sau mai bine zis, a spune neadevărul.

Cu câtă grație cântă însă Alecsandri:

Latina gintă, e regină
Într'ale lumii ginte mari;
Ea poartă în frunte-o stea divină
Lucind prin timpii seculari.
Menirea ei tot înainte
Măreț îndreaptă pașii sei;
Ea merge în fruntea altor ginte
Vărsând lumină în urma ei. —
Latina gintă-i o virgină
Cu farmec dulce, răpitor,
Streamu în cale i-se închină
Și pe genunchi cade cu dor.

Dar și în celelalte fructe ale economiei suntem binecuvântați de Dumnezeu, căci secerișul a fost bogat și timpul ne-a favorizat de l'am adus în pace acasă. Vântul acesta atât de vehement a zădărnicit însă multe din speranțele economilor.

Acestea se refer la comuna noastră, aușim însă, că în alte părți s'ar fi făcut pagube și mai mari, cu deosebire în edificii.

După ce am premis acestea, permiteți-mi dle redactor, să țin ceva și despre alt obiect, despre care s'a făcut amintire și în „Telegraful Român“ Nr. 80 și adevărat despre fundațiunile școlare. — Membrii parohiei noastre gr. or. încă în diua de sf. Petru și Pavel a luat o deciziune privitoare la înființarea unui fond școlar, fiind îndemnați la aceasta de P. O. D. protopresbiter Sabin Piso, care a fost în aceeași în parohia noastră anume spre acest scop. Deciziunea aceasta s'a pus pe hârtie și a subscris-o toți câți au fost prezenți afară de unul sau doi. Cuprinsul ei pe scurt este, a se folosi un pământ comun al sau prin esarëndare sau prin lucrarea lui de toți locuitorii comunei, și venitul lui anual să se capitalizeze până atunci, până când acel capital va aduce atâtea interese anuale, încât să se poată acoperi salariul învățătorului și alte trebuințe școlare.

Această voință și deciziune a credincioșilor bisericicii noastre gr. orient. a stărnit sânge rău în frații noștri gr. cat. Și pentru ce? li se face vr'o nedreptate, sau doară ne facem fundațiune nouă și ei sunt închiși dela ea? Nu, — căci prin folosirea aceluia pământ spre scopul indicat nu suferă de loc comună, ear gr. cat. se vor împărtăși asemenea cu cei gr. orient. de binefacerile acelei fundațiuni, căci scoala o avem la o altă, înțeleg instrucțiunea dar nu și edificiul, căci acela e numai al gr. orientarilor și aceasta așa va trebui să și rămână; abia suntem în stare să o susținem la o altă necum să zidim două scoale. — Li s'a spus gr. cat. că la fundațiunea școlară și ei vor avea parte, dar în zădar, căci fruntașii lor au agitat pe toți aceia, cari nu au luat parte la aceasta hotărâre și i au îndemnat să o nimicească. În urma acestora mulți și din cei ce s'au învoit odată la înființarea fundațiunii, s'au creșut seduși de protopopul și începeau să creadă, că s'a făcut numai ca protopopul să aibă de unde și trage diurnele, când vine în parohie. Ce era de făcut alta, decât să ținem o a două consultare, la care am invitat și pe gr. cat. în frunte cu preotul lor.

A venit și preotul lor și iată ce a zis: atunci ne învoim noi gr. cat. la înființarea unei fundațiuni școlare, când ne veți face parte în edificiul școlii și în comitetul parohial gr. ort. care este totodată și scaun școlar. Dar pretensiunea aceasta a lor a rămas năcă aruncată în părete, căci poporul în majoritate s'a învoit, ca să se facă, după cum s'a amintit mai sus și s'a luat dispozițiuni ca aceasta hotărâre să se pună în lucrare.

De asemenea și reprezentanța comunală, vădând voința poporului, a luat conclud tot în sensul arătat mai sus. În modul acesta credem, că deși poate noi nu, dar copii sau nepoții noștri vor ajunge să aibă un frumos capital, din care să se acopere toate trebuințele școlare. — O calamitate din cele mai mari pentru progresul nostru cultural este ruperea noastră în două confesiuni, căci de câte ori o parte voesce să ajungă la un scop sublim cu mijloace comune și mai lesnicioase, ceialaltă se opune și zădărnicesce. În zădar susțin gr. cath. că unirea ar fi fost factorul principal la răspândirea luminei în poporul român, căci în prezent ia ne dovedesce chiar contrariul. Dovadă și încercarea noastră, carea în loc să fie îmbrășoșată cu căldură de frații noștri gr. cath. ea a fost respinsă cu cea mai mare

indignațiune. Dar cu toată rezistența preotului și a altor reuvoitori ai progresului nostru, totuși chiar și dintre parochieni gr. cath. mulți s'au învoit și a subscris protocolul acestei hotărâri.

Dea Dumnezeu ca să dispară acest rău dintre noi și să ne uităm mai cu drag unul la altul, lucrând cu puteri unite la edificiul culturii, unicul sub care ne mai putem adăposti.

Inițiatoriul.

Raportul

comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român despre activitatea sa în decursul anului 1886.

Încât pentru învățătoare, comitetul a preferat a alege, pentru acum, numai una, ear postul de directoră a internatului, ca unul, ce are însemnătate pentru întreaga dezvoltare ulterioară a școlii și a internatului, l'a oferit domnișoarei Elena baronesa Pop. În fine în legătură cu dispozițiile §. 57. Art. de lege XXXVIII din 1868 și cu cele normate în ord. ministerială ddo 26/8 1877 Nr. 21678 II comitetul s'a adresat la veneratul consistoriu arhiepiscopalesan din Sibiu și la veneratul ordinariat din Blaș pentru comunicarea unui plan de învățământ din religioase și morală pentru școala civilă, precum și pentru a numirea persoanelor încredințate cu predarea acestui obiect de învățământ.

Acestea terminate, se desfășoară și terminul deschiderei școlii pe 15 Septembrie n. 1886, aceasta în deosebi în vederea hârtiei inspectoratului reg. ung. de școale al comitatului Sibiu ddo 27/8 n. 1886 Nr. 905/1886, prin care dispune, că deoare-ce statutul de organizare și planul de învățământ al școlii s'a prezentat din partea comitetului administrativ al comitatului în 8 August 1886 la in. ministeriu, cu deschiderea să se aștepte până la 8/9 n. pentru a se susține astfel timpul de 30 de zile pentru eventualele observări ale autorității superioare.

Observăm la acest loc, că pentru a face o înlesnire părinților, cari ar dori, ca și în cursul celor 4 clase primare să se facă tot în limba română, comitetul a adăpostit în edificiul școlar, pe lângă anumite condițiuni bine precisate și acceptate de ambe părțile, și școala primară, susținută de reuniunea femeilor române din Sibiu, pentru de a da instrucțiunea primară recerută, oferind în internatul Asociațiunii și elevelor acestei școlii îngrijirea trebuincioasă, în tocmă ca și elevelor școlii civile și în aceleași condițiuni.

După premergerea actului ritual obicinuit, școala și internatul se deschise în sfârșit la terminul indicat mai sus, la 15 Septembrie n., funcționând deocamdată până la împlinirea unor formalități, respective până se va fi satisfăcut condițiunile prevăzute în §§. 17 și 103 ai Art. de lege XXXVIII din 1868 conform esmisului înalt. ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică ddo 4 Faur a. c. Nr. 1948 ca școala civilă de fete cu caracter privat fără dreptul de publicitate.

Atât statutul de organizare cât și planul de învățământ au primit aprobarea autorității superioare, și astfel comitetul a putut cu plăcere constata, că din aceasta parte școala întemeiată de Asociațiune e pe deplin asigurată.

Întețirea, cu care în cele din urmă a trebuit să se facă dispozițiunile pentru deschiderea școlii, și necesitatea, în care comitetul s'a aflat de a face dispozițiunile cu privire la conducerea școlii cu abateră dela prescrierile statutului aproape în oara din urmă, a îngreunat pregătirea în toată liniștea a tuturor afacerilor școlare, astfel, că chiar după deschiderea școlii a trebuit să se facă lucruri, care ar fi fost să fie terminate înainte de deschidere.

Aceste greutăți învinse, s'au ivit în curând după deschiderea școlii altele. Școala întemeiată de Asociațiune, fiind cea dintâiu de categoria aceasta la noi românii de aici din patrie, au fost lipsită de spriginul ce-l dau experiențele anterioare, și de tradițiuni pedagogice bine întemeiate, cari să-i servească de îndreptar la începerea și continuarea lucrării sale; apoi sărăcia literaturii noastre școlastice etc. au contribuit a îngreuna lucrarea.

Zelul însă și abnegațiunea delegatului Asociațiunii Dr. D. P. Barcian, care după cum am amintit, a fost însărcinat a conduce școala în calitate de director onorar, apoi zelul laudabil și diligența, cu care corpul profesoral s'a năzuit a și îndeplini chemarea, au făcut să dispară încetul cu încetul toate greutățile atinse mai sus și rezultatele îmbucurătoare, ba pentru începutul lucrării surprinzătoare chiar, au dovedit a avea, că școala Asociațiunii și în direcțiunea aceasta este asigurată, și că susținătorii pot privi cu liniște în viitorul ei. Asemenea școlii ca atare a fost la culmea misiunii și internatul împreunat cu ea.

Disciplina, ordinea și curățenia, ce au domnit în internat, au făcut conducătoriului aceluia, domnișoarei Elena Br. Pop, toată onoarea. Mersul regulat în funcționarea școlii și a internatului, și rezultatele surprinzătoare obținute în primul an școlar cu privire la scopul, ce se urmăresce: de a da elevelor o cultură generală, decât care mai înaltă nu se poate da femeii în școalele existente în patrie, a le oferit ocaziune pentru câștigarea de cunoștințe folositoare în ceea-ce privește practica vieții, și, ceea-ce este mai pre sus de toate, de a le da o creștere în conformitate cu cerințele vieții poporului român în limba română, toate ace-

Frumoasă, vie, zimbitoare
Sub ceriu senin, în aer cald
Ea se oglinde în splendid soare
Se scaldă în mare de smarald. —
Latina gintă are parte
D'ale pământului comori
Și mult voios ea le împarte
Cu celelalte a ei surori.
Dar e teribilă în mânie,
Când brațul ei liberator
Lovesce în cruda tiranie
Și luptă pentru al ei onor. —
În diua cea de judecată,
Când față în ceriu cu Domnul sfânt,
Latina gintă a fi întrebată
Ce ai făcut pe acest pământ?
Ea va răspunde sus și tare:
„O Doamne, în lume cât am stat
În ochii sei plin de admirare
Pe tine te-am reprezentat!“
(Va urma.)

